A kezdet előtt te voltál,
az örök idő Benned áll.
Mozdult a Föld, mert Te szóltál,
s a lelkem kíván.

Hogy mit hoz a sorsom, Te láttad,
és keresztre vitt a szíved.
A bűnöm ott nyomta a vállad;
a lelkem Tied.

eR.: Hát mit mondhatnék,
(és) mit tehetnék?
Hisz csak ez a szívem van,
legyen hát Tiéd!

Utam a Te üdvösséged,
Szentlelked él bennem,
Ígéreted által élek,
csodálom szíved.

eR.: Hát mit mondhatnék,
(és) mit tehetnék?
Hisz csak ez a szívem van,
legyen hát Tiéd!

R.: Kitárom a két kezem és a szívem,
Áldom, ki értem szenvedett.
Meghajlok, hisz önként a szolgád lettem (én),
Tiéd vagyok!